

Ενώ η αύξηση των κρουσμάτων ήταν αναμενόμενη με την άρση των μέτρων από τον Ιούλιο και μετά, εδώ και τρεις μήνες το ΑΠΘ μέσα στην πανεπιστημιούπολη δεν φρόντισε να προσλάβει επιπλέον ανθρώπους για καθαριότητα, ούτε να φτιάξει τις άθλιες τουαλέτες στη συντριπτική πλειονότητα των κτιρίων, ούτε να ανοίξει περισσότερες αίθουσες με εξαερισμό για αραιότερη κατανομή όσων συμμετέχουν σε εξετάσεις και μαθήματα. Δεν φρόντισε με άλλα λόγια, ενώ είχε χρόνο κι επίγνωση του τί θα συνέβαινε, να δημιουργήσει τις στοιχειώδεις

προϋποθέσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας εν όψει του φθινοπωρινού κύματος COVID. Ήδη από τον Φεβρουάριο είχαν έγκαιρα τυνίσει σε γενικές συνελεύσεις τμημάτων συνάδελφοι, στηριγμένοι αποκλειστικά στη δημόσια πληροφόρηση και τον κοινό νου, ότι πρέπει να ληφθούν επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας. **Για ποιο λόγο οι αρμόδιοι για την κανονική λειτουργία του πανεπιστημίου, που όφειλαν εγκαίρως να γνωρίζουν και να δραστηριοποιηθούν, ολιγώρησαν;**

Αντί να λάβει μέτρα προετοιμασίας, η πρυτανεία απέστειλε συγχαρητήριο μήνυμα για τις χιλιάδες συναντήσεις σε τηλεπλατφόρμες που υποκατέστησαν τα μαθήματα και τις εξετάσεις, σαν να μην ήταν αυτό λύση ανάγκης, αλλά ευτυχές επίτευγμα άξιο να επαναληφθεί και να καθιερωθεί. Φοβούμαστε ότι ο ενθουσιασμός αυτός, στο πλαίσιο κι ευρύτερων νομικών σχεδιασμών, δηλώνει βούληση για μονιμοποίηση της υποτιθέμενης “ψηφιακής παιδείας” και για αμαχητί, ίσως και πρόθυμη, επιστράτευση του δημόσιου πανεπιστημίου στη διάπλαση ενός αποκρουστικού ψηφιοποιημένου ανθρωπότυπου. Σε κάθε περίπτωση, εκπαίδευση σημαίνει συνάντηση και συζήτηση, ενώ η ηλεκτρονική επικοινωνία μπορεί να έχει μόνο ρόλο συμπληρωματικό. **Ως χθες η άμεση συνάντηση θεωρείτο σύμφυτη με την παιδεία, τώρα ανάγεται σε μεταβλητή παράμετρο επιχειρηματικών μοντέλων διαχείρισης του νεαρού πληθυσμού, στο πλαίσιο της υποτίμησης του δημόσιου πανεπιστημίου, της περαιτέρω ιδιωτικοποίησης της παιδείας, του εντεινόμενου αποκλεισμού των φτωχών.**

Η εν λόγω αδράνεια υπογραμμίζει την επιθετική ενεργητικότητα που επέδειξαν οι πανεπιστημιακές αρχές αλλού. Απαράδεκτα επέτρεψαν την αστυνομική εισβολή στην κατάληψη Terra Incognita (σ’ εντελώς εγκαταλελειμμένο έως την κατάληψή του, το 2003, κτίριο ιδιοκτησίας του πανεπιστημίου). Η κατάληψη αυτή όμως υπήρξε από τις πρώτες δομές που έδειξαν έμπρακτη αλληλεγγύη στην αντιμετώπιση της επιδημίας, ήδη τον Μάρτιο του 2020, συλλέγοντας συστηματικά στο χώρο της και διανέμοντας με δική της ευθύνη σε φυλακές και χώρους κράτησης προσφύγων τρόφιμα, καθαριστικά, αντισηπτικά και είδη ατομικής υγιεινής. **Αντί να επαινεθεί για τη συμβολή της στην κοινωνική ευαισθητοποίηση, την ώρα που οι αρμόδιες αρχές αδρανούσαν, η Terra Incognita στοχοποιήθηκε και η διοίκηση του πανεπιστημίου διευκόλυνε την καταστολή της.** Εξάλλου, στη συνάντησή του με τον πρωθυπουργό στις 3 Σεπτεμβρίου, ο πρύτανης του ΑΠΘ έθεσε ως προτεραιότητα τη δημιουργία -παραθέτουμε αυτολεξεί- «**πανεπιστημιακής μονάδας, η οποία θα έχει την ευθύνη της επιτήρησης του πανεπιστημιακού campus**», δηλαδή την ίδρυση κανονικής πανεπιστημιακής αστυνομίας.

Η οργή και η πικρία για την αδράνεια στα κρίσιμα και το ζήλο μόνο στην καταστολή είναι διάχυτες στο ΑΠΘ. Δεν εκφράζονται ωστόσο ρητά, συντεταγμένα ή έμπρακτα από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Ο ΕΣΔΕΠ παραμένει άφωνος όλο αυτό το διάστημα. **Οι βαρύτερες ευθύνες υπουργείων, κράτους κι επιχειρήσεων, αντί να προκαλούν αντιπαράθεση, πολιτικές και πρακτικές πρωτοβουλίες και ανεξάρτητο προβληματισμό στο πανεπιστήμιο, γίνονται άλλοθι εκλογικευμένης παθητικότητας.** Όσοι και όσες διεκδικούμε ένα πανεπιστήμιο κριτικής έρευνας και συλλογικής δημιουργίας οφείλουμε τουλάχιστον να στηλιτεύσουμε τη στάση των αρχών, αντί να την διευκολύνουμε με τη δική μας παραίτηση.

*Πρωτοβουλία διδασκόντων-ουσών στα Τμήματα: Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Ιστορίας και Αρχαιολογίας,
Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης, Πολιτικών Επιστημών, Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού*